

Službeni list

Europske unije

C 428

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.

21. studenoga 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 428/01	Posljednje objave Suda Europske unije u <i>Službenom listu Europske unije</i>	1
---------------	---	---

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 428/02	Predmet C-87/16 P: Žalba koju je 11. veljače 2016. podnio Kenzo Tsujimoto protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2015. u predmetu T-528/13, Kenzo protiv EUIPO-a – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Predmet C-344/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Die Länderbahn GmbH DLB protiv DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Predmet C-417/16 P: Žalba koju je 27. srpnja 2016. podnio August Storck KG protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 10. svibnja 2016. u predmetu T-806/14, August Storck KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	3
2016/C 428/05	Predmet C-437/16 P: Žalba koju je 4. kolovoza 2016. podnio Wolf Oil Corp. protiv presude Općeg suda (sudac pojedinac) od 1. lipnja 2016. u predmetu T-34/15, Wolf Oil Corp. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo	4
2016/C 428/06	Predmet C-447/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Roland Becker protiv Hainan Airlines Co. Ltd	5

2016/C 428/07	Predmet C-448/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan protiv Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Predmet C-467/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2016. uputio Amtsgericht Stuttgart (Njemačka) – Brigitte Schlömp protiv Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Predmet C-470/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2016. uputio High Court (Irska) – North East Pylon Pressure Campaign Limited, Maura Sheehy protiv An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Predmet C-475/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2016. uputio Protodikeio Rethymnis (Grčka) – kazneni postupak protiv K	8
2016/C 428/11	Predmet C-482/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. rujna 2016. uputio Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) – Georg Stollwitzer protiv ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Predmet C-484/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2016. uputio Giudice di pace di Taranto (Italija) – kazneni postupak protiv Antonia Semerara	12
2016/C 428/13	Predmet C-487/16 P: Žalba koju je 11. rujna 2016. podnijelo društvo Telefónica S.A. protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 28. lipnja 2016. u predmetu T-216/13, Telefónica protiv Komisije ...	12

Opći sud

2016/C 428/14	Predmet T-167/14: Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Søndagsavisen protiv Komisije („Državne potpore — Program potpora u korist proizvodnje i inovacija u području tiskanih medija — Odluka o nepodnošenju prigovora — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Postupovna prava zainteresiranih stranaka — Nepostojanje ozbiljnih poteškoća — Obveza obrazlaganja”)	14
2016/C 428/15	Predmet T-350/15: Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Perry Ellis International Group protiv EUIPO-a – CG (p) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji se može percipirati kao slovo „p” — Raniji figurativni žigovi Europske unije i raniji nacionalni figurativni žigovi P PROTECTIVE i P — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	14
2016/C 428/16	Predmet T-461/15: Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Guccio Gucci protiv EUIPO-a – Guess? IP Holder (Prikaz četiri isprepletena slova G) („Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji predstavlja četiri isprepletena slova G — Raniji figurativni žig Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig G — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	15
2016/C 428/17	Predmet T-753/15: Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Guccio Gucci protiv EUIPO-a – Guess? IP Holder (Prikaz četiri isprepletena slova G) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji predstavlja četiri isprepletena slova G — Raniji figurativni žig Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig G — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	16
2016/C 428/18	Predmet T-600/15: Rješenje Općeg suda od 28. rujna 2016. – PAN Europe i dr. protiv Komisije („Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar sulfoksafilor — Uvrštavanje u prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)	16

2016/C 428/19	Predmet T-635/16: Tužba podnesena 1. rujna 2016. – IPA protiv Komisije	17
2016/C 428/20	Predmet T-653/16: Tužba podnesena 19. rujna 2016. – Malta protiv Komisije	18
2016/C 428/21	Predmet T-654/16: Tužba podnesena 13. rujna 2016. – Foshan Lihua Ceramic protiv Komisije	19
2016/C 428/22	Predmet T-686/16 P: Žalba koju je 23. rujna 2016. podnio Daniele Possanzini protiv rješenja Službeničkog suda od 18. srpnja 2016. u predmetu F-68/15, Possanzini/Frontex	19
2016/C 428/23	Predmet T-713/16: Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Fair deal for expats i drugi protiv Komisije	20

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije*

(2016/C 428/01)

Posljednja objava

SL C 419, 14.11.2016.

Prethodne objave

SL C 410, 7.11.2016.

SL C 402, 31.10.2016.

SL C 392, 24.10.2016.

SL C 383, 17.10.2016.

SL C 371, 10.10.2016.

SL C 364, 3.10.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 11. veljače 2016. podnio Kenzo Tsujimoto protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 2. prosinca 2015. u predmetu T-528/13, Kenzo protiv EUIPO-a – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Predmet C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

*Jezik postupka: engleski***Stranke**

Žalitelj: Kenzo Tsujimoto (zastupnici: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Kenzo, Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (deseto vijeće) od 21. srpnja 2016. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 21. lipnja 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – Die Länderbahn GmbH DLB protiv DB Station & Service AG

(Predmet C-344/16)

(2016/C 428/03)

*Jezik postupka: njemački***Sud koji je uputio zahtjev**

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Die Länderbahn GmbH DLB

Tuženik: DB Station & Service AG

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalni propis, prema kojemu korisnik objekta na željezničkoj infrastrukturi, kojega upravitelj infrastrukture tuži pred građanskim sudom na isplatu pristojbe za korištenje, ili koji pak tuži na povrat plaćene pristojbe za korištenje, može isticati da pristojba koju je utvrdio upravitelj infrastrukture nije pravična, usklađen s odredbama Direktive ⁽¹⁾ o neovisnosti uprave upravitelja infrastrukture (čl. 4. st. 1., 4. i 5.), o načelima utvrđivanja pristojbi (čl.7. do.12.) i o zadaćama regulatornog tijela (čl. 30.)?

2. Ako je na prvo pitanje odgovor potvrđan: Je li nacionalni propis prema kojemu je sud, ako zaključi da utvrđena pristojba nije pravična, ovlašten i obvezan dugovani iznos pristojbe utvrditi presudom, usklađen s navedenim propisima Direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2001/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. veljače 2001. o dodjeli željezničkog infrastrukturnog kapaciteta i ubiranju pristojbi za korištenje željezničke infrastrukture i dodjeli rješenja o sigurnosti, SL L 75, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 27.).

Žalba koju je 27. srpnja 2016. podnio August Storck KG protiv presude Općeg suda (prvo vijeće) od 10. svibnja 2016. u predmetu T-806/14, August Storck KG protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: August Storck KG (zastupnici: I. Rohr, P. Goldenbaum, odvjetnici)

Druge stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 10. svibnja 2016. u predmetu T-806/14
- poništi odluku žalbenog vijeća u predmetu R0644/2014-5, i podredno, po potrebi predmet vrati na ponovno suđenje Općem sudu
- naloži EUIPO-u snošenje vlastitih troškova i troškova žalitelja pred Sudom, Općim sudom i žalbenim vijećem.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

I. Prvi žalbeni razlog: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 ⁽¹⁾ – Primjena pogrešnih kriterija

1. Opći sud za razlikovni karakter žiga pogrešno zahtijeva da se on „znatno razlikuje od standarda ili običaja sektora”. On primjenjuje test za trodimenzionalne žigove koji se sastoje od izgleda samih proizvoda bez verbalnog ili grafičkog elementa, kakav test je stroži od testa za uobičajene žigove. Taj stroži test ne bi smio biti primijenjen zato što je žig, za koji je podnesena prijava, dvodimenzionalni žig koji sadržava grafički element. Primjena strožeg testa je suprotna ustaljenoj sudskoj praksi.
2. Opći sud griješi kada svoj zaključak temelji na presudi Storck/OHIM, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Taj predmet nije ni na koji način usporediv s ovim predmetom s obzirom na to da se odnosi na (pakirani) proizvod bez ikakvog grafičkog i/ili verbalnog elementa.
3. Primjena pravila koja su stroža od onih koja se primjenjuju na verbalne žigove i figurativne žigove dodatno je neopravdana zbog toga što je opseg žiga za koji je podnesena prijava čak uži nego li bi bio opseg registracije koja bi obuhvaćala samo grafički element. Primjenom strožih pravila, Opći sud je povrijedio članak 7. stavak 1. točku (b) Uredbe br. 207/2009 kojim se propisuje da se neće registrirati (samo) žigovi koji nemaju nikakav razlikovni karakter.

II. Drugi žalbeni razlog: povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 Neprimjena načela posebnosti žiga

4. Opći je sud kvalificirao dotični proizvod u preširokom smislu kao jeftin, proizvod za široku potrošnju, čijoj kupnji ne prethodi dugo razmišljanje. To je dovelo Opći sud do pogrešnog zaključka da relevantna javnost ima nizak stupanj pozornosti posebno u odnosu na oznake na pakiranju.
5. Umjesto toga, Opći sud je trebao u odnosu na vrlo specifične proizvode (npr. slatkiše, čokoladu, čokoladne proizvode, kolače i sladolede) analizirati koji stupanj pozornosti potrošači primjenjuju i koju ulogu, s obzirom na to, ima vrlo specifično pakiranje obuhvaćeno žigom za koji je podnesena prijava. Opći je sud propustio razmotriti vrlo tipičnu situaciju kupovine u odnosu na te proizvode.
6. Time što nije uzeo u obzir karakteristike dotičnog proizvoda, Opći sud nije primijenio načelo posebnosti žiga. Da je Opći sud to ispravno učinio, uzeo bi u obzir da potrošači dotičnog proizvoda obično daju visok stupanj pozornosti bojama, obliku i dizajnu pakiranja. Potrošači dotičnog proizvoda uopće ne bi imali problema utvrditi porijeklo proizvoda samo na osnovi kombinacije linija, boja i oblika koja je obuhvaćena žigom za koji je podnesena prijava.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

Žalba koju je 4. kolovoza 2016. podnio Wolf Oil Corp. protiv presude Općeg suda (sudac pojedinac) od 1. lipnja 2016. u predmetu T-34/15, Wolf Oil Corp. protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Wolf Oil Corp. (zastupnici: P. Maeyaert, J. Muyldermans, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine presudu Općeg suda od 1. lipnja 2016. u predmetu T-34/15

— naloži EUIPO-u i intervenijentu iz prvostupanjskog postupka snošenje vlastitih troškova i troškova društva Wolf Oil.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Svojom žalbom žalitelj (Wolf Oil) od Suda zahtijeva da ukine presudu Općeg suda od 1. lipnja 2016. u predmetu T-34/15 (u daljnjem tekstu: pobijana presuda) kojom je Opći sud odbio tužbu društva Wolf Oil protiv odluke petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO-a) od 31. listopada 2014. (predmet R 1596/2013-5). Žalba se temelji na dvama žalbenim razlozima.

Svojim prvim žalbenim razlogom Wolf Oil osporava pobijanu presudu zbog nedostatnog obrazloženja i iskrivljavanja dokaza s obzirom na to da njome nije dan niti jedan odgovor na niz navedenih argumenata i nedosljednosti, koje Wolf Oil iznosi u prilog tužbenom razlogu prema kojem je EUIPO neispravno primijenio vjerojatnost dovođenja u zabludu (članak 8. stavak 1. točka (b)) iz Uredbe (EZ) o žigu Europske unije ⁽¹⁾ (nedavno izmijenjene Uredbom br. 2015/2424 ⁽²⁾).

Svojim drugim žalbenim razlogom Wolf tvrdi da je pobijanom presudom povrijeđen članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe o žigu Europske unije zbog pogrešne primjene načela vjerojatnosti dovođenja u zabludu. Ovaj žalbeni razlog se sastoji od tri dijela. Prva dva dijela drugog žalbenog razloga se temelje na pogrešnom tumačenju pravila, ustaljenog u sudskoj praksi Općeg suda i Suda, sukladno kojemu konceptualne razlike između dva žiga mogu u određenoj mjeri neutralizirati njihove vizualne i fonetske sličnosti. Treći dio drugog žalbenog razloga osporava pobijanu presudu u dijelu u kojem, prilikom opće ocjene vjerojatnosti dovođenja u zabludu, stvarno uporaba žigova na tržištu nije uzeta u obzir.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁽²⁾ Uredba (EU) 2015/2424 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Zajednice i Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95, o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice te o stavljanju izvan snage Uredbe Komisije (EZ) br. 2869/95 o pristojbama koje se plaćaju Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) SL L 341, str. 21.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Roland Becker protiv Hainan Airlines Co. Ltd**

(Predmet C-447/16)

(2016/C 428/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Roland Becker

Tuženik: Hainan Airlines Co. Ltd

Prethodno pitanje

Treba li kod prijevoza osoba na dva leta bez značajnijeg zadržavanja u transfernim zračnim lukama mjesto polazišta prvog leta smatrati mjestom izvršenja obveze u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) drugom alinejom Uredbe (EZ) br. 44/2001 ⁽¹⁾, ako se zahtjev za odštetu temeljem članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽²⁾, koji je sadržan u tužbi, zasniva na smetnji koja je nastupila na drugom letu, a tužba je usmjerena protiv ugovornog partnera iz ugovora o prijevozu, koji je doduše stvarni zračni prijevoznik na drugom letu, ali ne i na prvom?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, SL L 12, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.).

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. kolovoza 2016. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) –
Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan protiv Air Nostrum
L.A.M. S.A.**

(Predmet C-448/16)

(2016/C 428/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Tuženik: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 1. točku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 ⁽¹⁾ od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, tumačiti na način da pojam „stvari koje se odnose na ugovore” obuhvaća i odštetni zahtjev iz članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91, koji se ostvaruje prema stvarnom zračnom prijevozniku, koji nije ugovorni partner pogođenog putnika?
2. Ako se treba primijeniti članak 5. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001:

Treba li kod prijevoza osoba na dva leta bez značajnijeg zadržavanja u transfernoj zračnoj luci konačni cilj putnika smatrati mjestom izvršenja obveze u skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) drugom alinejom Uredbe (EZ) br. 44/2001 i u slučaju kada se zahtjev za odštetu temeljem članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004, koji je sadržan u tužbi, zasniva na smetnji koja je nastupila na prvom letu, a tužba je usmjerena protiv stvarnog zračnog prijevoznika na prvom letu, koji nije ugovorna strana ugovora o prijevozu?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, SL L 12, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.).

⁽²⁾ SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2016. uputio Amtsgericht Stuttgart (Njemačka) –
Brigitte Schlömp protiv Landratsamt Schwäbisch Hall**

(Predmet C-467/16)

(2016/C 428/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Stuttgart

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Brigitte Schlömp

Tuženik: Landratsamt Schwäbisch Hall

Prethodno pitanje

Potpada li tijelo za mirenje švicarskog prava pod definiciju pojma „suda” iz područja primjene članaka 27. i 30. Luganske konvencije ⁽¹⁾ od 30. listopada 2007. o nadležnosti te priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima?

⁽¹⁾ Odluka Vijeća 2009/430/EZ od 27. studenoga 2008. o sklapanju Konvencije o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, SL L 147, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 128.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. kolovoza 2016. uputio High Court (Irska) – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy protiv An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Predmet C-470/16)

(2016/C 428/09)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Tuženici: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Prethodna pitanja

- i. U kontekstu nacionalnog pravnog sustava gdje zakonodavno tijelo nije izričito i konačno odredilo u kojoj fazi postupka odluka može biti pobijana i kada o tome treba odlučivati sud u vezi s posebnim zahtjevom u svakom pojedinom slučaju u skladu sa pravilima običajnog prava, primjenjuje li se pravo na postupak koji „ne smije biti preskup” prema članku 11. stavku 4. Direktive 2011/92/EU ⁽¹⁾ na postupak pred nacionalnim sudom u kojem se odlučuje o tomu je li ta konkretna tužba u pitanju iznesena u pravodobnoj fazi postupka?
- ii. Primjenjuje li se zahtjev da postupak „ne smije biti preskup” prema članku 11. stavku 4. Direktive 2011/92/EU na sve elemente sudskog postupka kojim se preispituju zakonitost (po nacionalnom pravu ili pravu EU-a) odluke, radnje ili propusta prema odredbama o sudjelovanju javnosti direktive ili samo na elemente u takvom pobijanju koji pripadaju pravu EU-a (ili konkretnije, samo na elemente pobijanja u vezi s pitanjima o odredbama sudjelovanja javnosti iz te direktive)?
- iii. Obuhvaća li izraz „odluke, radnje ili propusti” u članku 11. stavku 1. Direktive 2011/92/EU upravne odluke donesene tijekom odlučivanja o zahtjevu za izdavanjem odobrenja za provedbu projekta, bez obzira odlučuje li se takvim upravnim odlukama neopozivo i konačno o zakonskim pravima stranaka?
- iv. Treba li nacionalni sud, kako bi osigurao učinkovitu sudsku zaštitu u područjima obuhvaćenima pravom okoliša EU-a, tumačiti svoje nacionalno pravo na način koji je, u najvećoj mogućoj mjeri, usklađen s ciljevima koji su propisani u članku 9. stavku 3. UN/EZE Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998., (a) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta koji uključuje projekt od zajedničkog interesa određen u skladu s Uredbom br. 347/2013 ⁽²⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu, i/ili (b) u postupku pobijanja valjanosti postupka odobrenja za provedbu projekta gdje razvoj utječe na europsko područje određeno u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore?
- v. U slučaju pozitivnog odgovora na pitanje pod iv. (a) i/ili (b), sprječava li uvjet da tužitelji moraju „udovoljavati mjerilima iz nacionalnog prava, ako postoje”, to da Konvencija ima izravan učinak, u okolnostima kada su tužitelji ispunili sve uvjete iz nacionalnog prava za podnošenje zahtjeva i/ili su očito ovlašteni podnijeti zahtjev (a) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta koji uključuje projekt od zajedničkog interesa određen u skladu s Uredbom br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu, i/ili (b) u postupku pobijanja valjanosti postupka izdavanja odobrenja za provedbu projekta kada razvoj utječe na europsko područje određeno u skladu s Direktivom Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore?

- vi. Mogu li države članice u zakonodavstvu propisati iznimke pravilu da postupci o okolišu ne smiju biti preskupi kada takva iznimka nije propisana Direktivom 2011/92/EU ili UN/EZE Konvencijom o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998.? i
- vii. Osobito, je li zahtjev nacionalnog prava o postojanju uzročne veze između navodno protupravne radnje ili odluke i štete za okoliš kao uvjet za primjenu nacionalnog zakonodavstva, kojim se primjenjuje članak 9. stavak 4. UN/EZE Konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, potpisane u Aarhusu 25. lipnja 1998. radi osiguranja da postupci koji se odnose na okoliš ne smiju biti preskupi, u skladu s Konvencijom?

- (¹) Direktiva 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš (SL L 26., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 27., str. 3.)
- (²) Uredba (EU) br. 347/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2013. o smjernicama za transeuropsku energetska infrastrukturu te stavljanju izvan snage Odluke br. 1364/2006/EZ i izmjeni uredbi (EZ) br. 713/2009, (EZ) br. 714/2009 i (EZ) br. 715/2009 (SL L 115, str.39.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 228.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2016. uputio Protodikeio Rethymnis (Grčka) –
kazneni postupak protiv K**

(Predmet C-475/16)

(2016/C 428/10)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis) (Kazneni sud, sudac pojedinac, Grčka)

Stranke glavnog postupka

K

Prethodna pitanja

1. Je li člankom 19. UEZ-a i člankom 263., 266. te 267. UFEU-a te načelom lojalne suradnje (članak 4., stavak 3. UEZ-a), na temelju kojih države članice i njihova nadležna tijela moraju donijeti sve opće i posebne mjere kako bi se otklonila povreda prava Europske unije i postupilo u skladu s presudama Suda Europske unije, posebno kada je u pitanju valjanost akata tijela Europske unije koji djeluju *erga omnes*, naloženo državama članicama da stave izvan snage ili da na odgovarajući način izmijene zakonodavni akt, kojim je bila prenesena direktiva koju je kasnije Sud proglasio nevaljanom zbog neusklađenosti odnosno kršenja odredbi Ugovorâ ili Povelje Europske unije o temeljnim pravima, s ciljem da se osigura provedba presude Suda i na taj način otkloni povredu Ugovorâ ili Povelje i spriječe nove povrede u budućnosti?
2. U odnosu na prethodno pitanje, može li se članak 266. UFEU-a (bivši članak 233. UEZ-a) tumačiti na način da pojam „tijelo, ured ili agencija” obuhvaća (u širem smislu ili po analogiji) i državu članicu koja je prenijela u svoj pravni poredak direktivu koja je kasnije proglašena nevaljanom zbog povrede Ugovorâ ili Povelje, ili se u takvom slučaju analogijom može primijeniti članak 260. stavak 1. UFEU-a?
3. U slučaju suštinski pozitivnih odgovora na prethodna pitanja, dakle, ako postoji obveza za državu članicu da donese sve opće i posebne mjere kako bi se otklonila povreda primarnog prava Europske unije, stavljanjem izvan snage ili odgovarajućom izmjenom zakonodavnog akta kojim je prenesena direktiva koju je kasnije Sud proglasio nevaljanom zbog povrede Povelje ili Ugovorâ, obuhvaća li takva obveza i nacionalne sudove, u smislu da su oni obvezni isključiti iz primjene zakonodavni akt kojim je prenesena direktiva koja je proglašena nevaljanom – u ovom slučaju Direktiva 2006/24/EZ (¹) – i kojim se (barem djelomično) krši Povelja ili Ugovori, te slijedom toga ne uzeti u obzir dokaze prikupljene na temelju tih akata (direktiva i nacionalni akt kojim se ona prenosi)?

4. Potpada li nacionalno zakonodavstvo, kojim se prenosi Direktiva 2006/24, koju je Sud proglasio nevaljanom presudom od 8. travnja 2014., *Digital Rights Ireland Ltd* ⁽²⁾ (C-293/12 i C-594/12) zbog povrede Povelje, pod područje primjene prava Europske unije, kao što to zahtjeva članak 51. stavak 1. Povelje, samo zbog toga što je njime prenesena Direktiva 2006/24, neovisno o tome što je Sud kasnije proglasio tu direktivu nevaljanom?
5. Budući da je Direktiva 2006/24, koju je kasnije Sud proglasio nevaljanom, bila usvojena radi uspostavljanja na europskoj razini usklađenog okvira u smislu članka 15., stavka 1. Direktive 2002/58/EZ za zaštitu podataka od davatelja komunikacijskih usluga s ciljem sprječavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela, tako da se otklone prepreke na unutarnjem tržištu elektronske komunikacije, odnosi li se na nacionalno zakonodavstvo, kojim se prenosi Direktiva 2006/24 kontekst članka 15. stavka 1. Direktive 2002/58, na način da ono potpada pod područje primjene prave Europske unije, kako je to propisano člankom 51., stavkom 1. Povelje?
6. Budući da osuđujuća kaznena presuda izrečena građaninu jedne države članice Europske unije, kao u ovom slučaju, nedvojbeno podrazumijeva ograničenje korištenja prava na slobodu kretanja koju taj građanin ima na temelju prava Unije, čak i ako je to u načelu opravdano, treba li se upravo zbog toga smatrati da predmetni kazneni postupci u cijelosti spadaju pod područje primjene prava Europske unije, kako je to propisano člankom 51. stavkom 1. Povelje?

Ako je odgovor na prethodna pitanja takav da u suštini ide u smislu primjene Povelje, u skladu sa njenim člankom 51. stavkom 1., onda:

7. Je li u skladu sa člankom 7., 8. i 52. stavkom 1. Povelje to da podaci zadržani u skladu s Direktivom 2006/24 i/ili člankom 15. stavkom 1. Direktive 2002/58 budu dostupni policiji i da ih ona može koristiti prilikom kaznene istrage, u slučaju žurnog postupanja i posebno u slučaju kada je osoba zatečena u izvršenju kaznenog djela, s time da ne postoji prethodno odobrenje pravosudnog tijela [ili neovisnog upravnog tijela] izdano prema unaprijed propisanim materijalnim i postupovnim uvjetima?
8. Uklanja li, u smislu članka 7., 8. i 52. stavka 1. Povelje, eventualni pristanak osobe na koju se odnose podaci danog tijekom kaznene istrage koju provodi policija ili drugo nadležno tijelo koje nije u pravilu pravosudno, kada zahtijeva pristup podacima pohranjenim u skladu s direktivom 2006/24 i/ili člankom 15. stavkom 1. direktive 2002/58 i njihovo korištenje posebno kada cilj navedene istrage nije sprječavanje, istraživanje i progon kaznenih djela koje je nacionalni zakonodavac posebno propisao i kvalificirao kao teška, potrebu pribavljanja prethodnog odobrenja suda [ili neovisnog upravnog tijela] za pristup tim podacima i za njihovo korištenje, koje se izdaje prema unaprijed propisanim materijalnim i postupovnim uvjetima, imajući osobito u vidu da zatraženi podaci nedvojbeno sadrže i podatke o trećim osobama (na primjer: pozivatelj i pozvana osoba)?
9. Je li sama suglasnost državnog odvjetnika, dane tijekom kaznene istrage, za pristup podacima zadržanim u skladu s direktivom 2006/24 i/ili člankom 15. stavkom 1. direktive 2002/58 i za njihovo korištenje u skladu sa člankom 7., 8. i 52. stavkom 1. Povelje, kada nedostaje prethodno odobrenje od suda [ili neovisnog upravnog tijela] prema unaprijed propisanim materijalnim i postupovnim uvjetima, posebno kada cilj navedene istrage nije sprječavanje, istraživanje i progon kaznenih djela koje je nacionalni zakonodavac posebno propisao i kvalificirao kao teška?
10. Imajući u vidu presudu Suda od 8. travnja 2014., *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 i C-594/12, EU:C:2014:238, točke 60. i 61.) i izraz „teška kaznena djela” iz članka 1. stavka 1. Direktive 2006/24, je li taj izraz autonomni pojam prava Unije, i u slučaju da jest, koji je njegov materijalni sadržaj na temelju kojega se određeno kazneno djelo može smatrati dovoljno teškim da opravda pristup podacima pohranjenim u skladu sa Direktivom 2006/24 i njihovo korištenje?
11. Imajući u vidu presudu Suda od 8. travnja 2014., *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 i C-594/12, EU:C:2014:238, točke 60. i 61.) i neovisno o pitanju samostalnosti izraza „teško kazneno djelo” iz članka 1. stavka 1. direktive 2006/24, jesu li člancima 7. i 8. te člankom 52. stavkom 1. Povelje uređeni opći kriteriji na temelju kojih se određeno kazneno djelo treba smatrati dovoljno teškim da opravdava pristup podacima pohranjenim u skladu sa Direktivom 2006/24 i/ili člankom 15. stavkom 1. Direktive 2002/58 i njihovo korištenje, i ako jesu, koji su to kriteriji?

12. U slučaju da su odgovori na prethodna pitanja u suštini pozitivni, sastoji li se takva provjera proporcionalnosti, konačno, od ocjene postojanja obilježja kaznenog djela za koje se provodi istraga (a) od strane samog Suda ili (b) od strane nacionalnog suda, na temelju općih kriterija koje je utvrdio Sud?

13. Imajući u vidu presudu Suda od 8. travnja 2014., *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 i C-594/12, EU:C:2014:238, točke 58. i 68. te izreka), je li u skladu sa člankom 7., 8. i 52. stavkom 1. Povelje omogućavanje pristupa pohranjenim podacima i njihovo korištenje u okviru kaznenog postupka na temelju općeg sustava pohrane podataka koji je uspostavljen sukladno Direktivi 2006/24 i/ili članku 15. stavku 1. direktive 2002/58, to jest sustava koji udovoljava pretpostavkama navedenim u točkama 60., 61., 62., 67. i 68. te presude, ali ne i onim iz točaka 58., 59., 63. i 64. iste presude?

[odnosno, sustav pohrane u kojemu se, s jedne strane, zahtjeva prethodno odobrenje suda izdano u skladu sa propisanim materijalnim i postupkovnim uvjetima, posebno radi sprječavanja, istraživanja i progona kaznenih djela koja je nacionalni zakonodavac precizno odredio i popisao te kvalificirao kao teška, te u kojemu se osigurava učinkovita zaštita pohranjenih podataka od opasnosti od zlouporabe kao i od svakog nezakonitog pristupa i korištenja (vidjeti točke 60., 61., 62., 67. i 68. te presude) i u kojemu se, s druge strane, dopušta pohrana podataka a) bez razlike, za sve osobe koje se koriste uslugama elektroničke komunikacije, s time da u odnosu na te osobe (optužene ili pod istragom) ne postoji niti jedan element, pa ni najmanji, koji ih povezuje s teškim kaznenim djelom, prije nego se utvrdi okolnost s obzirom na koju su bili zatraženi podaci od davatelja komunikacijskih usluga, b) s time da se zatraženi podaci trebaju odnositi, prije nego se utvrdi činjenica koja je predmeta istrage, (i) na određeno vremensko razdoblje i/ili određeni geografski prostor i/ili određeni krug osoba koje mogu biti uključene na neki način u teško kazneno djelo, ili (ii) na osobe glede kojih pohrana podataka može zbog drugih razloga doprinijeti sprječavanju, istraživanju ili progonu teških kaznenih djela, c) za vremensko razdoblje (u ovom slučaju 12 mjeseci) koje je određeno a da se pritom ni na koji način ne pravi razlika između kategorija podataka propisane člankom 5. te direktive na temelju njihovog eventualnog korištenja za potrebe postizanja postavljenog cilja ili ovisno o kojim se osobama radi (vidjeti točke 58., 59., 63. i 64. navedene presude)]

14. Ako je odgovor na prethodno pitanje, u suštini, takav da pristup tim podacima i njihovo korištenje nije u skladu sa člankom 7., 8. i 52. stavkom 1. Povelje, treba li nacionalni sud odbiti primjenu nacionalnog akta kojim se prenosi Direktiva 2006/24 koju je Sud proglasio nevaljanom ili akta koji se temelji na članku 15. stavku 1. Direktive 2002/58, s obzirom na to da nije u skladu s Poveljom i stoga, zanemariti podatke koji su pohranjeni i pribavljeni na temelju njih?

15. Imajući u vidu Direktivu 2006/24, posebno njezine uvodne izjave 6., prema kojoj „pravne [...] razlike među nacionalnim odredbama koje se odnose na zadržavanje podataka u svrhu sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela predstavljaju prepreke unutarnjem tržištu”, cilj određen u njenom članku 1. stavku 1. koji je „uskладiti odredbe država članica” kao i preostale uvodne izjave, posebno [3., 4., 5., 11. i 21] kao i presudu Suda od 10. veljače 2009., *Irska/Parlament i Vijeće* (C-301/06, EU:C:2009:68, točke 70. – 72.), predstavlja li održavanje na snazi zakona kojim se prenosi u nacionalni pravni poredak Direktiva 2006/24, iako je tu direktivu Sud proglasio nevaljanom, prepreku uspostavi i funkcioniranju unutarnjeg tržišta, pod uvjetom da nijedna kasnije donesena mjera prava Europske unije nije stupila na snagu?

16. Posebno, predstavlja li održavanje na snazi zakona kojim se prenosi u nacionalni pravni poredak Direktiva 2006/24, iako je tu direktivu Sud proglasio nevaljanom, ili nacionalnog zakona iz članka 15. stavka 1. Direktive 2002/58 prepreku uspostavi i funkcioniranju unutarnjeg tržišta zbog činjenice da, kumulativno ili alternativno:

a) se nacionalnim zakonodavstvom u pitanju utvrđuje objektivne kriterije i materijalne uvjete na temelju kojih nacionalna nadležna tijela mogu pristupiti između ostalog pohranjenim podacima koji se odnose na promet i mjesto te ih naknadno koristiti za potrebe sprječavanja, istraživanja, otkrivanja i progona kaznenog djela, ali se ti kriteriji i uvjeti odnose na određeni popis nezakonitih aktivnosti koju je sastavio nacionalni zakonodavac prilikom korištenja svojih diskrecijskih ovlasti i da pritom ne postoji usklađivanje na razini Europske unije;

b) su nacionalnim zakonodavstvom u pitanju za zaštitu i sigurnost pohranjenih podataka uređeni tehnički uvjeti i pojmovi, s time da ti pojmovi i uvjeti nisu usklađeni na razini Europske unije?

17. U slučaju pozitivnog odgovora na barem jedno od prethodnih pitanja, treba li nacionalni sud sukladno pravu Unije, odbiti primjenu nacionalnog akta kojim se prenosi Direktiva 2006/24 koju je Sud proglasio nevaljanom, s obzirom na to da je protivna uspostavi i funkcioniranju unutarnjeg tržišta, te posljedično, zanemariti pohranjene podatke kojima se moglo pristupiti na temelju Direktive 2006/24 ili na temelju nacionalnog zakonodavstva koje je doneseno primjenom članka 15. stavka 1. Direktive 2002/58?

⁽¹⁾ Direktiva 2006/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o zadržavanju podataka dobivenih ili obrađenih u vezi s pružanjem javno dostupnih elektroničkih komunikacijskih usluga ili javnih komunikacijskih mreža i o izmjeni Direktive 2002/58/EZ (SL 2006 L 105, str. 54) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 30.-36.)

⁽²⁾ EU:C:2014:238

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. rujna 2016. uputio Oberlandesgericht Innsbruck (Austrija) –
Georg Stollwitzer protiv ÖBB Personenverkehr AG**

(Predmet C-482/16)

(2016/C 428/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Innsbruck

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Georg Stollwitzer

Tuženik: ÖBB Personenverkehr AG

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije u sadašnjem stanju, osobito opće načelo jednakog postupanja prava Unije, opće načelo zabrane diskriminacije na osnovu dobi u smislu članka 6. stavka 3. UEU-a i članka 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, zabranu diskriminacije u vezi sa slobodom kretanja radnika iz članka 45. UFEU-a i Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja ⁽¹⁾, tumačiti na način da mu je protivno nacionalno uređenje, kao što je ono o kojem je riječ u glavnom postupku, koje u svrhu uklanjanja jednog slučaja diskriminacije na osnovu dobi koju je utvrdio Sud Europske unije u presudi *Gotthard Starjakob* ⁽²⁾ (naime, neuzimanje u obzir razdoblja službe stečenog prije 18. rođendana zaposlenika ÖBB), doduše kod jednog manjeg dijela zaposlenika ÖBB-a diskriminiranih na osnovu dobi uzima u obzir razdoblje službe stečeno prije njihova 18. rođendana (iako samo kod ÖBB-a i usporedivih javnih željezničkih infrastrukturnih ili željezničkih prijevoznih poduzeća u EU-u, EGP-u ili u državama koje su s EU-om povezane sporazumima o pridruživanju i/ili o slobodi kretanja radnika), ali kod najvećeg broja prvobitno diskriminiranih zaposlenika ÖBB-a ipak ne uzima u obzir bilo koje drugo razdoblje službe stečeno prije 18. rođendana, a osobito ne uzima u obzir ono razdoblje koje dotičnim zaposlenicima ÖBB-a omogućuje da bolje obavljaju posao, kao na primjer, razdoblje službe kod privatnih ili drugih javnih prijevoznih poduzeća i/ili infrastrukturnih poduzeća, koja proizvode, koriste ili održavaju infrastrukturu koju koristi poslodavac (vozila, šine, vodove, električne i elektronske instalacije, konstrukcije kolodvora, postavnice i slično), ili kod njima usporedivih poduzeća, te time stvarno u odnosu na daleko najveći broj zaposlenika ÖBB-a pogođenih uređenjem diskriminirajućim na osnovu dobi definitivno utvrđuje diskriminaciju na osnovu dobi?

2. Ostvaruju li se ponašanjem države članice, koja je u visini od 100 % vlasnica željezničkog prijevoznog poduzeća i faktično poslodavac zaposlenika zaposlenih u tom poduzeću, kada ona zahtjeve tih zaposlenika koje oni imaju na temelju prava Unije na plaćanje naknade štete zbog diskriminacije, među ostalim na osnovu dobi, koju je Sud Europske unije utvrdio u većem broju presuda (*David Hütter*⁽¹⁾, *Siegfried Pohl*⁽²⁾, *Gotthard Starjakob*), a koja je priznata i većim brojem nacionalnih sudskih odluka, među ostalim i Vrhovnog suda (8 ObA 11/15y), koja ih iz čisto fiskalnih razloga pokušava otkloniti putem retroaktivnih izmjena zakona iz godina 2011. i 2015., pretpostavke za odgovornost za štetu te države članice na temelju prava Unije koje je Sud definirao u svojoj sudskoj praksi, a osobito uvjet dovoljne ozbiljnosti povrede prava Unije, na primjer povrede članka 2. stavka 1. u vezi s člankom 1. Direktive 200/78/EZ, kako su isti protumačeni u više presuda Suda (*David Hütter*, *Siegfried Pohl*, *Gotthard Starjakob*)?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, SL L 303, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.).

⁽²⁾ Presuda C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

⁽³⁾ Presuda C-88/08, ECLI:EU:C:2009:381.

⁽⁴⁾ Presuda C-429/12, ECLI:EU:C:2014:12.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. rujna 2016. uputio Giudice di pace di Taranto (Italija) –
kazneni postupak protiv Antonia Semerara**

(Predmet C-484/16)

(2016/C 428/12)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Giudice di pace di Taranto

Stranke glavnog postupka

Antonio Semeraro

Prethodno pitanje

Protivi li se Direktivi 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. (o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP)⁽¹⁾, koja je u talijansko zakonodavstvo prenesena Uredbom sa zakonskom snagom br. 212. od 15. prosinca 2015. (SL, opći dio, br. 3. od 5. siječnja 2016.) a posebno uvodne izjave 9., 66., i 67. kao i članak 2. stavak 1. točka (a) navedene Direktive 2012/29/EU, uzimajući u obzir članak 83. UFEU-a i članke 2. i 3. talijanskog Ustava kao i članke 49., 51., 53. i 54. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, ukidanje kaznenog dijela iz članka 594. kaznenog zakona i iz članka [1.] Uredbe sa zakonskom snagom br. 7. od 15. siječnja 2016. i daljnjih članaka?

⁽¹⁾ SL L 315, str. 57., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 58. – 74.

**Žalba koju je 11. rujna 2016. podnijelo društvo Telefónica S.A. protiv presude Općeg suda (drugo
vijeće) od 28. lipnja 2016. u predmetu T-216/13, Telefónica protiv Komisije**

(Predmet C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Žalitelj: Telefónica S.A. (zastupnici: J. Folguera Crespo i P. Vidal Martínez, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

- Ukinuti presudu i poništiti Odluku ⁽¹⁾ zbog razloga navedenih u drugom žalbenom razlogu u kojem se navodi da u postupanju društva Telefónica ne postoji ograničenje s obzirom na cilj.
- Podredno, ukinuti presudu zbog razloga navedenih u prvom žalbenom razlogu te vratiti predmet Općem sudu radi provođenja dokazivanja saslušanjem svjedoka, koje je bilo odbijeno, i odlučivanja o meritumu tužbe koju mu je bilo podnijelo društvo Telefónica radi poništenja uzimajući u obzir rezultat provedenog dokazivanja.
- Podredno, zbog razloga navedenih u trećem žalbenom razlogu,
 - ukinuti točku 1. izreke presude;
 - proglasiti manju težinu postupanja društva Telefónica i postojanje olakotnih okolnosti navedenih u trećem žalbenom razlogu; i
 - utvrditi postotak smanjenja iznosa novčane kazne koji proizlazi iz primjene smanjene težine postupanja i postojanja navedenih olakotnih okolnosti, a u skladu s onime što je izloženo u navedenom žalbenom razlogu.
- Naložiti Komisiji snošenje troškova društva Telefónica u prvostupanjskom postupku i u ovom postupku pred Sudom.
- Prihvatiti opseg ovog podneska koji neznatno premašuje opseg preporučen u praktičnim uputama Suda, a uzimajući u obzir gospodarski učinak predmeta na žalitelja kao i složenost izloženih argumenata.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Povreda članka 47. i članka 28. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članka 68. Poslovnika Općeg suda zbog odbijanja zatraženog ispitivanja svjedoka. – Odbijanje Općeg suda da provede zatraženo dokazivanje saslušanjem svjedoka onemogućilo je obranu društvu Telefónica jer je odbijeno sredstvo dokazivanja koje je bitno i odlučujuće za pravilno razumijevanje predmeta. Protiv postupanja Općeg suda moguće je istaknuti četiri temeljna prigovora: (i) prigovor teleološke kontradiktornosti; (ii) prigovor neproporcionalnosti tereta dokazivanja; (iii) prigovor predviđanja rezultata dokazivanja saslušanjem svjedoka; i (iv) prigovor neravnoteže ocjenjivanja.
2. Povreda članka 101. UFEU-a zbog pogrešne primjene sudske prakse koja se odnosi na ograničenja s obzirom na cilj te pogrešne primjene načela obrazlaganja i pretpostavke nedužnosti.

Podredno:

3. Pogrešna ocjena manje težine povrede i postojanja olakotnih okolnosti u postupanju društva Telefónica. – Društvo Telefónica smatra da Opći sud prilikom svoje ocjene nije uzeo u obzir dodatne čimbenike koji upućuju na manju težinu postupanja i koji bi bili doveli do smanjenja dodatne novčane kazne u odnosu na novčanu kaznu koju je Komisija već primijenila.

⁽¹⁾ Odluka Komisije C(2013)306 final od 23. siječnja 2013. o postupku primjene članka 101. UFEU-a (predmet COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom)

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Søndagsavisen protiv Komisije

(Predmet T-167/14) ⁽¹⁾

(„Državne potpore — Program potpora u korist proizvodnje i inovacija u području tiskanih medija — Odluka o nepodnošenju prigovora — Odluka kojom se program potpora proglašava spojivim s unutarnjim tržištem — Postupovna prava zainteresiranih stranaka — Nepostojanje ozbiljnih poteškoća — Obveza obrazlaganja”)

(2016/C 428/14)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danska) (zastupnici: M. Honoré i C. Fornø, zatim M. Honoré, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Grønfeldt i B. Stromsky, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Danska (zastupnici: C. Thorning, agent, uz asistenciju R. Holdgaard, odvjetnika)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Odluke Komisije C(2013) 7870 *final* od 20. studenoga 2013., u vezi s programom državnih potpora SA.36366 (2013/N) koji je Kraljevina Danska prijavila u korist proizvodnje i inovacija u području tiskanih medija.

Izreka

1. Tužba se odbija
2. Društvu Søndagsavisen A/S nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.
3. Kraljevina Danska snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 223, 14. 7. 2014.

Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Perry Ellis International Group protiv EUIPO-a – CG (p)

(Predmet T-350/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji se može percipirati kao slovo „p” — Raniji figurativni žigovi Europske unije i raniji nacionalni figurativni žigovi P PROTECTIVE i P — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 428/15)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahami) (zastupnici: O. Günzel, V. Ahmann i C. Tenkhoff, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer i D. Gája, agenti)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Njemačka) (zastupnici: T. Körber i T.-E. Vlah, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 28. travnja 2015. (predmet R 2441/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava CG Verwaltungsgesellschaft i Perry Ellis International Group Holdings.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Perry Ellis International Group Holdings Ltd nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 270, 17. 8. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Guccio Gucci protiv EUIPO-a – Guess? IP Holder (Prikaz četiri isprepletena slova G)

(Predmet T-461/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak za proglašavanje žiga ništavim — Figurativni žig Europske unije koji predstavlja četiri isprepletena slova G — Raniji figurativni žig Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig G — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 428/16)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Guccio Gucci SpA (Firenca, Italija) (zastupnici: P. L. Roncaglia, F. Rossi i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druška stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. McFarland, barrister)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. svibnja 2015. (predmet R 2049/2014-4), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim između društava Guccio Gucci i Guess? IP Holder.

Izreka

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Guccio Gucci SpA nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove društva Guess? IP Holder LP pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Presuda Općeg suda od 11. listopada 2016. – Guccio Gucci protiv EUIPO-a – Guess? IP Holder (Prikaz četiri isprepletena slova G)

(Predmet T-753/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji predstavlja četiri isprepletena slova G — Raniji figurativni žig Europske unije i raniji nacionalni figurativni žig G — Relativni razlog za odbijanje — Nepostojanje sličnosti znakova — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2016/C 428/17)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Guccio Gucci SpA (Firenca, Italija) (zastupnici: P. L. Roncaglia, F. Rossi i N. Parrotta, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: S. Bonne, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, California, Sjedinjene Američke Države) (zastupnik: D. McFarland, barrister)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. listopada 2015. (predmet R 1703/2014-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guccio Gucci i Guess? IP Holder.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Guccio Gucci SpA nalaže se snošenje troškova, uključujući troškove društva Guess? IP Holder LP pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 28. rujna 2016. – PAN Europe i dr. protiv Komisije

(Predmet T-600/15) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Sredstva za zaštitu bilja — Aktivna tvar sulfoksaflo — Uvrštavanje u prilog Provedbenoj uredbi (EU) br. 540/2011 — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)

(2016/C 428/18)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruxelles, Belgija), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgija), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italija) (zastupnici: B. Kloostera i A. van den Biesen, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen i P. Ondrůšek, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se traži poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/1295 od 27. srpnja 2015. o odobravanju aktivne tvari sulfoksafloga u skladu s Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i o izmjeni Priloga Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 540/2011 (SL 2015., L 199, str. 8.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Obustavlja se postupak povodom zahtjeva za intervenciju European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd i Dow AgroSciences Iberica SA.
3. Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) i Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) snosit će vlastite troškove kao i troškove Europske komisije.
4. PAN Europe, Bee Life, Unaapi, Komisija, ECPA, Dow AgroSciences i Dow AgroSciences Iberica snosit će vlastite troškove u vezi sa zahtjevima za intervenciju.

(¹) SL C 59, 15. 2. 2016.

Tužba podnesena 1. rujna 2016. – IPA protiv Komisije

(Predmet T-635/16)

(2016/C 428/19)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: SC IPA SA (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: L. Vasilescu, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi obavijesti o terećenju od 28. lipnja 2016. br. 3241608864, u iznosu od 63 653,58 eura, i br. 3241608865, u iznosu od 9 690,30 eura, koje je izdao tuženik.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe, tužitelj ističe da se, u biti, spor odnosi na izračun neizravnih troškova vezanih za ugovor čiji je korisnik tužitelj. Stoga je Komisija nekoliko godina nakon izvršenja ugovora upotrijebila pogrešnu formulu za izračun neizravnih troškova, koja nije u skladu s ugovornim uvjetima te je u suprotnosti s općeprihvaćenim načelima i praksama vođenja računovodstva.

Tužitelj tvrdi da je Komisija svoje zahtjeve utemeljila na reviziji te se složila sa svim revizorovim utvrđenjima, ne primijetivši da je metoda izračuna neizravnih troškova, koja je primijenjena u reviziji, u suprotnosti s: (i) računovodstvenim i upravljačkim načelima i praksama korisnika, koji su također nametnuti ugovorom kao prevladavajući i (ii) općeprihvaćenim načelima i praksama u vođenju računovodstva.

Tužitelj također navodi da su metode izračuna neizravnih troškova ugovora, koje je primijenio revizor i prihvatila Komisija, neopravdano drugačije od računovodstvenog sustava korisnika, iako su se prema ugovoru svi troškovi trebali utvrditi u skladu s uobičajenim računovodstvenim i upravljačkim načelom i praksom korisnika. Korisnikov računovodstveni sustav jedini je prihvatljiv računovodstveni sustav za ugovor i nije bilo razloga za zamjenu ili neprihvatanje korisnikovih računovodstvenih postupaka koji se koriste za izračun neizravnih troškova ugovora.

Naposljetku, tvrdi da je revizor u revizijskom postupku podcijenio stvarne neizravne troškove ugovora, i da je Komisija, pošto je u cijelosti prihvatila revizorova utvrđenja, izdala obavijesti o terećenju od 28. lipnja 2016. br. 3241608864 u iznosu od 63 653,58 eura, i br. 3241608865, u iznosu od 9 690,30 eura, radi naknade razlike troškova utvrđenih u reviziji.

Tužba podnesena 19. rujna 2016. – Malta protiv Komisije

(Predmet T-653/16)

(2016/C 428/20)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Malta (zastupnik: A. Buhagiar, agent)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 13. srpnja 2016. donesenu na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ⁽¹⁾ o zahtjevu za pristup dokumentima zabilježenim pod referentnim brojem GESTDEM 2015/5711;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se nepoštivanju postupovnih rokova koji su predviđeni Uredbom br. 1049/2001;
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na pogrešnom postupanju sa zahtjevom za pristup dokumentima kao sa novim zahtjevom;
3. Treći tužbeni razlog temelji se na nezakonitom proširenju opsega zahtjeva za pristup dokumentima u fazi obrade ponovnih zahtjeva;
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tuženikovom uključivanju, u pobijanju odluku, dokumenata koje treba dostaviti trećoj strani čije bi otkrivanje javnosti bilo protivno članku 113. Uredbe br. 1224/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1224/2009 od 20. studenoga 2009. o uspostavi sustava kontrole Zajednice za osiguranje sukladnosti s pravilima zajedničke ribarstvene politike, o izmjeni uredbi (EZ) br. 847/96, (EZ) br. 2371/2002, (EZ) br. 811/2004, (EZ) br. 768/2005, (EZ) br. 2115/2005, (EZ) br. 2166/2005, (EZ) br. 388/2006, (EZ) br. 509/2007, (EZ) br. 676/2007, (EZ) br. 1098/2007, (EZ) br. 1300/2008, (EZ) br. 1342/2008 i o stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2847/93, (EZ) br. 1627/94 i (EZ) br. 1966/2006 (SL 2009., L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 4., svezak 1., str. 113.)

Tužba podnesena 13. rujna 2016. – Foshan Lihua Ceramic protiv Komisije**(Predmet T-654/16)**

(2016/C 428/21)

*Jezik postupka: engleski***Stranke***Tužitelj:* Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Kina) (zastupnici: B. Spinoit i D. Philippe, odvjetnici)*Tuženik:* Europska komisija**Tužbeni zahtjev**

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu odluku Komisije C(2016) 2136 od 11. srpnja 2016. kojom se odbija zahtjev za djelomičnu privremenu reviziju ograničenu na dampinške aspekte s obzirom na konačne antidampinške mjere uvedenu na uvoz keramičkih pločica podrijetlom iz Narodne Republike Kine Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 917/2011;
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji se temelji na tome da je tuženik povrijedio članak 17. stavak 3. u vezi s člankom 11. stavkom 5. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.)

Žalba koju je 23. rujna 2016. podnio Daniele Possanzini protiv rješenja Službeničkog suda od 18. srpnja 2016. u predmetu F-68/15, Possanzini/Frontex**(Predmet T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Žalitelj:* Daniele Possanzini (Pisa, Italija) (zastupnik: S. Pappas, odvjetnik)*Druge stranka u postupku:* Agencija za europsku graničnu i obalnu stražu**Žalbeni zahtjev**

Žalitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- ukine rješenje Službeničkog suda od 18. srpnja 2016. kojim je odbijena njegova tužba;
- prihvati zahtjeve podnesene u prvostupanjskom postupku;
- naloži drugoj strani u postupku snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe dva žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, podijeljen na dva dijela, koji se temelji na povredi članka 11. stavaka 4., 5. i 6. odluke izvršnog direktora Agencije za europsku graničnu i obalnu stražu (Frontex) od 27. kolovoza 2009. o postupku ocjenjivanja osoblja (odluka od 27. kolovoza 2009.), tumačenog s obzirom na članak 41. stavke 1. i 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - Prvi dio, koji se temelji na povredi koja se tiče prava, koju je počinio Službenički sud ne ispitavši tužbeni razlog koji je istaknuo tužitelj u prvostupanjskom postupku, a koji se odnosi na nepostojanje prethodnog dijaloga između potvrditelja i ocjenjivača.
 - Drugi dio, koji se temelji na povredi koja se tiče prava, kojom je zahvaćeno pobijano rješenje jer nepostojanje prethodnog dijaloga između potvrditelja i ocjenjivača nije bilo ispitano po službenoj dužnosti.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 2. odluke od 27. kolovoza 2009., zbog neuzimanja u obzir različitosti uloga ocjenjivača i potvrditelja, kako je uspostavljena unutar Frontexa.

Tužba podnesena 7. listopada 2016. – Fair deal for expats i drugi protiv Komisije

(Predmet T-713/16)

(2016/C 428/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Fair deal for expats (Lauzun, Francuska) i 8 drugih stranaka (zastupnici: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, *Solicitors*, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, *Barristers*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- s jedne strane, uputu predsjednika Europske komisije koja je poslana elektroničkim putem u dopisu od 28. lipnja 2016. članovima kolegija povjerenika Europske unije i koja je sadržana u govoru predsjednika Junckera na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta u Bruxellesu 28. lipnja 2016. (SPEECH/16/2356), kojom se zabranjuju bilo kakvi službeni ili neslužbeni pregovori Komisije s vladom Ujedinjene Kraljevine prije njezine obavijesti o namjeri izlaska iz Europske unije u skladu s člankom 50. UFEU-a i, s druge strane, izjavu predsjednika Europske komisije da je dao ranije navedenu uputu članovima kolegija povjerenika Europske unije u „Predsjedničkom nalogu”, kao što je to izrijekom izjavio u navedenom govoru na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta u Bruxellesu 28. lipnja 2016. i kako je navedeno u Komisijinom priopćenju za medije na francuskom i engleskom jeziku u vezi s tim govorom (SPEECH/16/2353), proglasi ništavim u skladu s člankom 264. stavkom 1. UFEU-a; i
- naloži Komisiji plaćanje troškova ovih postupaka

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da sporne mjere nemaju ni odgovarajući ni bilo kakav pravni temelj.

Tužitelji tvrde da:

- nema pravnog temelja za to da Komisija, u očekivanju obavijesti u skladu s člankom 50. UEU-a nakon ishoda neobvezujućeg referenduma, odbije početak pregovora s vladom Ujedinjene Kraljevine i drugima;
- sporne mjere ne temelje se na objektivnim čimbenicima i razumno se može pretpostaviti da se temelje na uvjerenjima njihovog autora;
- sporne mjere usvojene su na način koji je bio zlouporaba ovlasti jer se o njima u govoru govorilo kao o „Predsjedničkom nalogu” što je dovelo u zabludu Europski parlament, osoblje i dužnosnike u Komisiji i drugim institucijama Europske unije, vlade država članica i državljane Europske unije.

2. Drugi tužbeni razlog, kojim se tvrdi da sporne mjere, suprotno članku 18. UFEU-a, diskriminiraju Ujedinjenu Kraljevinu i njezine državljane na temelju državljanstva.

Tužitelji tvrde da:

- je bit spornih mjera zabraniti Komisiji pregovore s predstavnicima vlade Ujedinjene Kraljevine;
- se time Ujedinjenu Kraljevinu, njezine građane i osobito tužitelje dovodi u bitno slabiji položaj;
- se spornim mjerama osim toga tužitelje dovodi u slabiji položaj u pogledu uživanja njihovih temeljnih prava, uključujući pravo na slobodno kretanje.

3. Treći tužbeni razlog, kojim se tvrdi da se spornim mjerama krše temeljna prava tužitelja iz prava Europske unije.

Tužitelji tvrde da:

- se spornim mjerama krše prava tužitelja iz članka 20. stavka 1. UFEU-a, uključujući pravo na slobodno kretanje koje je među ostalim zajamčeno člankom 20. stavkom 2. točkom (a), stavkom 21. stavkom 1., člankom 45. i člankom 49. UFEU-a i Direktivom o pravima građana 2009/136/EZ ⁽¹⁾;
- sporne mjere suprotne su tužiteljevim pravima zajamčenim Poveljom o temeljnim pravima.

4. Četvrti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da su sporne mjere usvojene suprotno načelu lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UFEU-a.

Tužitelji tvrde da sporne mjere izričito zabranjuju Komisiji i njezinim zaposlenicima da postupaju u skladu s načelom lojalne suradnje prema kojem bi Ujedinjenoj Kraljevini i drugim institucijama Europske unije pomagali u ispunjavanju zadataka koji proizlaze iz Ugovora.

5. Peti tužbeni razlog, kojim se tvrdi da su sporne mjere nezakonite jer su dijelom ili u cijelosti usvojene kako bi odvratilo ili obeshrabrilo građane drugih država članica Europske unije od slobodnog izražavanja njihovog mišljenja (u vezi s njihovim članstvom u EU) kao što je to osigurano člankom 11. Povelje o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 158, str. 77.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR